

Samenvatting van het boek 'Synchroniciteit' van Joseph Jaworski

Synchroniciteit volgens Joseph Jaworski

Synchroniciteit of synchronistische gebeurtenissen komen volgens Joseph Jaworski voort uit een nieuwe manier om tegen de wereld aan te kijken. Het is een gevolg van, zoals hij dat noemt, het ervaren van een dieper niveau van realiteit. Dit nieuwe begrip vergt wel een behoorlijke omslag in het denken. Jaworski reikt handvatten aan.

Door Susanne Wennekes

Synchroniciteit uit zich in toevallige ontmoetingen, dingen die op wonderbaarlijke wijze samenvallen, informatie die komt wanneer die nét nodig is, het gevoel dat alles precies klopt, dat alles zo heeft moeten zijn. Synchroniciteit is volgens Carl Gustav Jung dan ook: 'een zinvolle samenloop van twee of meer gebeurtenissen waarbij iets anders dan de waarschijnlijkheid van het toeval in het geding is'. Gebeurtenissen die op een ongewone wijze zo synchroon lopen dat ze geen toeval meer kunnen zijn en die voor een persoon of groep mensen van het allergrootste belang zijn: het zijn die toevalligheden die zorgen voor aanwijzingen en sturing, nodig om persoonlijke en collectieve doelen te realiseren, ze zijn, zoals Jung al aangaf, zinvol.

Het onderliggend beginsel

Synchronistische gebeurtenissen zijn derhalve an sich niet moeilijk te bevatten. Veel mensen hebben ervaringen met zinvolle toevalstreffers en voor hen worden ze, juist omdat ze betekenis hebben, vroeg of laat duidelijk waarom ze hebben plaatsgevonden.

Echter, dergelijke gebeurtenissen vloeien voort uit een onderliggend beginsel waarvoor een speciale manier van denken en ervaren vereist is. Althans, dat stelt Joseph Jaworski in zijn boek 'Synchroniciteit; de innerlijke weg naar leiderschap'. Juist dat onderliggend beginsel is moeilijk te begrijpen: het vergt een ommekeer in hoe de wereld bekeken wordt: hoe alles om ons heen een diepere realiteit herbergt.

Verbonden

Volgens Jaworski moeten wij de wereld zien als een open wereld die in eerste instantie uit relaties is opgebouwd. Dat wil zeggen, alles om ons heen en ook wij mensen, staan in verbinding met elkaar. De wereld, het hele universum, bestaat niet uit aparte delen, maar is een geheel. Natuurlijk lijkt een scheiding op het eerste gezicht wel te bestaan: een fiets is een fiets en een persoon is een persoon en hoe staan die nu in verbinding met elkaar, anders dan de persoon soms gebruikt maakt van een fiets? We moeten juist verder kijken dan dat. Een eerste begin om dit te begrijpen, komt uit de natuurkunde. Jaworski haalt in zijn boek een voorbeeld aan van natuurkundige J.S.Bell. Wanneer twee bij elkaar horende deeltjes uit elkaar worden gehaald en een van de deeltjes een andere draaiingsrichting krijgt, zal het andere deeltje gelijktijdig dezelfde richting aannemen: het is het effect van het ene deeltje op het andere als gevolg van eenheid van twee op het eerste gezicht lijkende gescheiden objecten.

Nu gaat het hier te ver om een hele fysische theorie los te laten, maar het is een aanzet om te bedenken dat op een dieperliggend niveau dingen, personen verbonden zijn. Het gaat er dan uiteindelijk om om jezelf open te stellen voor zo'n werkelijkheid. En vooralsnog klinkt dit als een geloof, dat wel.

Overgave

Juist met zo'n open houding kan de wereld gezien worden als een wereld vol mogelijkheden. Pas dan zullen we ook onszelf zien als deel van een zich ontvouwende, zich openbarende werkelijkheid, schrijft Jaworski. Het gevolg is dat we ook zullen gaan handelen vanuit deze nieuwe visie. Met andere woorden, als we bewust zijn hoe die werkelijkheid zich laat zien, dat niets zomaar toevallig gebeurt - het een staat in verbinding met het ander - zullen we automatisch betrokken zijn. We kunnen ook niet anders, we zijn er een deel van. Hoe een groter geheel, de wereld, zich ontplooit heeft effect op hoe wij onszelf ontwikkelen en vice versa. Jaworski noemt dit overgave. Wanneer we ons aan dit besef overgeven, zullen de dingen dan ook op hun plaats vallen, zullen gebeurtenissen, ervaringen spontaan lijken te gebeuren. En juist die ervaringen, dat is synchroniciteit.

Richtingwijzers

Natuurlijk is dit besef iets wat niet zomaar even een twee drie komt. Het blijft bovendien moeilijk uitleggen. Vandaar dat Jaworski met zijn persoonlijke ervaringen het een en ander probeert te verduidelijken. Het is namelijk boven alles een besef dat komt door het zélf te ervaren, door een zogenaamde reis te maken, (de reis van de held –Joseph Campbell) waardoor dit begrip kan groeien. Jaworski geeft een aantal richtingwijzers om tot dat besef te komen: we moeten als eerste onze diepste motivaties, interesses nagaan. Welke dromen willen we verwezenlijken? De roep van het avontuur, noemt Jaworski dat, de roep om te worden wie we bedoeld zijn te worden. Willen we daaraan beantwoorden dan moeten we beslissen de stap te nemen onze dromen waar te gaan maken. En dat betekent een innerlijke reis waarin we door vallen en opstaan, door leuke en vervelende ervaringen, tja, wijzer worden. Het is een transformatieproces en zal uiteindelijk de juiste bestemming opleveren: niet alleen voor onszelf; maar ook een groter geheel zoals de samenleving zal ervan profiteren. Nota bene: we zullen juist die synchronistische aanwijzingen (sturing) krijgen die ook het grotere geheel 'goed doet', want ook hier weer geldt de verbinding tussen deel (individu) en geheel.

Innerlijke weg

Het blijven natuurlijk woorden, pogingen om een ander niveau van realiteit uit te leggen.

Met het boek van Jaworski moeten we aan de slag. Het is, zoals Jaworski schrijft, een innerlijke weg die betreden moet worden of beter de innerlijke weg die getransformeerd moet worden. Wanneer we die weg opgaan, wanneer we beginnen te beantwoorden aan de diepste roep vanuit onszelf, ons overgeven aan de stroom der dingen, dan zullen ons, in het verlengde daarvan, allerlei wonderbaarlijke en toevallige gebeurtenissen ten deel vallen. Dan ervaren we synchroniciteit.